

τε πρέπει νὰ ἔχῃ καλὴν μυήμην· δὸς μὴ ἔξασκῶν ἑαυτὸν δὶς ὁμιλῶν καὶ συνεντεύξεων, χρείαν ἔχει νοδὸς ἐπιτηδείου καὶ προχείρου· δὸς μὴ πολλὰ ἀναγινώσκων ταῦτην μόνην ἔχει προσφύγην νὰ προσποιηται ἐπιστήμην ὥν ἀγνοεῖ.¹ Η τῆς ἴστορίας μελέτη καὶ ἀνάγνωσις τοὺς ἀνθρώπους πουεὶ πρακτικοὺς, ή τῶν ποιητῶν ἀστείους, ή τῶν μαθηματικῶν σπουδὴν ἀγγίνοιαν προσφέρει· ή τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας κρίσεως καὶ νουγεχίας, ή δὲ τῆς θήικης βαρύτητος καὶ σεμνότητος αἰτία καθίσταται· ή δ' αὖ διαλεκτικὴ καὶ ῥητορικὴ ἄνδρα κάμνει πρὸς μάχην καὶ ἔριδας ἐπιτήδειον. Καὶ καλῶς εἴρηται ὑπ' ἀρχαίου τινὸς, ὅτι αἱ σπουδαὶ μεταβάλλονται εἰς ἡθη· καὶ τῷ ὄντι δὲν εἶναι κακομία δυσκολία τοῦ νοὸς ἡτις δὲν δύναται νὰ μὴ εὐκολεύθῃ δἰὰ σπουδῶν ἐπιτηδείων, καθὼς καὶ αἱ σωματικὴ ἀρρωστίαι λατρεύονται διὶς ἀσκήσεων ἐπιτηδείων, π. χ. σφαιρισμὸς εἴναι καλὸς δἰὰ τὰ νεφρά, τὸ τοξεύειν δἰὰ τοὺς πνεύμονας καὶ τὸ στήθος, τὸ περιπατεῖν σχολαίως δἰὰ τὴν γαστέρα, τὸ ἴππεύειν δἰὰ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἄλλα ὡσαύτως. Ἐπομένως οὕν δυοῦν ἔχων ἀστατον καὶ περιπλανώμενον, ἀς σπουδάσῃ τὰ μαθηματικά· ἐν γάρ ταῖς γεωμετρικαῖς ἀπόδειξεις ὅταν πλανᾶται δὸς νοῦς του καὶ δίλιγον, ἀνάγκη νὰ ἔρχεται ἐκ νέου· δὸς νοῦν ἔχων μὴ δυνάμενον νὰ εὐκρινήσῃ ἢ νὰ διαιρέσῃ τοὺς ὄρους τῶν ἰδεῶν, ἀς σπουδάσῃ τοὺς σχολαστικοὺς φιλοσόφους, οὕστινας ἡξεύρομεν διὶς εἴναι καμινούσποι· δὸς μὴ πρόχειρον ἔχων μυήμην καὶ ἄλλα πρὸς ἄλλα πράγματα ἀπορῶν νὰ συνάγῃ πρὸς ἀπόδειξιν καὶ διαφωτίσιν, ἀς σπουδάσῃ τὰ εἰς τὸ δίκαιον καὶ τοὺς νόμους ἀνήκοντα. Καὶ τοιουτορόπως ἐκάστη ἔλλειψις τῆς ἐννοίας μὲν δίδικτιν τινὰ συνταγὴν ἐμπορεῖ νὰ θεραπεύῃ.

Μετεφράσθη ἡ προηγουμένη μικρὰ μὲν, ἀλλ' ἐμβριθῆς καὶ στοχαστικὴ διατριβὴ ἐκ τῶν Essays τοῦ κλεινοῦ φιλοσόφου Φραγκίσκου Βάκωνος, δις κοινῶς καλεῖται πατὴρ τῆς νεωτέρας φιλοσοφίας.² Απηθύνεται δὲ αὐτὰς πρὸς τὸν δοῦκα τῆς Βουκούρας, τὸν γνωστὸν εὐνοούμενον Ἰακώβου Α', βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, λέγων διὶς ἡ τῶν μικρῶν τούτων δικτριβῶν ὅλη ἀπτεται τῶν καρδιῶν καὶ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ βίου. Εὔρηται ἡ περὶ σπουδῶν διατριβὴ ὑπὸ ἀριθμῷ 50 ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἐκδόσει τῆς ὑπὸ Α. Wright 1862 γενομένη, καὶ ὑπὸ ἀριθμῷ 48 ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσσει τῇ ἐν Λουγδούνῳ 1641 τετυπωμένῃ³ ἀναφερομένης δὲ καὶ ταύτης εἰς αὐτὸν τὸν Βάκωνα, χρείαν ἐκάμψεμεν αὐτῆς μεταφράζοντες τὸ διὰ τὸ θραχὺ τῆς λέξεως ἐνίστε δυσερμήνευτον ἀγγλικὸν πρωτότυπον.

W. WAGNER.

Απωλετεύεται περιουσία ἀνακτᾶται δἰὰ μαρτίου φιλεργίας· βλάβη τῆς ὑγείας διορθοῦται διὶς σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας· λησμονηθεῖσαι

γνώσεις ἀνακτῶνται δἰὰ μελέτης· ψυχοανθεῖσαι φύλια θερμαίνεται δἰὰ συγγνώμης. Αλλὰ τίς ποτε ἀνελογίσθη τὰς ματαίως θυσιαζόμενας ὥρας;

ΝΕΑ ΛΕΞΙΣ

Ἐν ταῖς ἀμερικανικαῖς ἐφημερίσιαι γίνεται χρῆσις πρὸ τοῦ χρόνου εἰδικοῦ τινος ἔρου, τὸν ἔρου cablegramme, καλωδιόγραμμα, πρὸς δήλωσιν τῶν διὰ τοῦ ἐν τῷ ὀκεανῷ ὑποθρυχίου καλωδίου μεταβιβαζόμενων εἰς Εὐρώπην τηλεγραφημάτων· δὸς λέξις télémogramme, τηλέγραμμα, εμεινε πρὸς δήλωσιν τῶν μεταβιβαζόμενων δἰὰ τῶν ἐνασοίων τῆς ξηρᾶς γραμμῶν.

Ἐπειδὴ δὲ δὸς λόγος περὶ τούτου σημειοῦμεν διὶς ἡ λέξις télémogramme ἐπλάσθη ὑπὸ τίνος Αμερικανοῦ M. E. P. Σμήλ ἐκ τῆς πόλεως Rensselaer (τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν). Ἡ ἐφημερίς Albany Evening journal ὡς πρὸς τοῦτο περιεῖχε τὰ ἔξης ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6 Απριλίου 1852· «Φίλος τις ἐπιθυμεῖ γ' ἀναγγείλωμεν διὶς ἀπετόλμητε νὰ δημιουργήσῃ νέον ὄρον καὶ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν γλώσσαν. Σκοπὸς δὲ τῆς νεολογίας ταύτης τῆς προτεινομένης εἴναι ἡ ἀποφυγὴ δύο λέξεων διποὺς ἀρκεῖ μίνι καὶ μόνη. Ή περὶ ἡ δὸς λόγος λέξις εἴναι télémogramme (τηλέγραμμα) ἀντὶ τῶν λέξεων dépêche télégraphique (τηλεγραφικὴ εἰδήσεις).»

Ἐν τούτοις τινὲς, ἐκ τῶν ἀγαπώντων ἐν χρόνοις τοιούτοις νὰ λογομαχῶσι περὶ λέξεων, παρετήρησαν διὶς δ σχηματισμὸς τῆς νέας λέξεως δὲν ἐγένετο κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, καὶ διὶς δριθέτον θὰ ἡτο ἐὰν ἐλέγετο télémaphème τηλεγράφημα. Οὐχ ἡτον ἡ λέξις τηλέγραμμα, ἡτις ἀνταπεκρίνετο εἰς ἀνάγκην ἐπείγουσαν, ἐξεσφενδονίσθη εἰς τὸν κόσμον, διατρέξασα τὴν δόδον της μετὰ ταχύτητος ἀστραπῆς, τὸ λέγομεν; μετὰ ταχύτητος τηλεγράφου.

Οἱ Ἑλληνες δὲν ἀπεδέχθησαν τὸν ὄρον τοῦτον⁴ οἱ δημοσιογράφοι αὐτῶν μεταχειρίζονται τὸν ὄρον τηλεγράφημα.

[Journal des voyages]. *

ΑΛΗΘΕΙΑ

* * * «Η εὐφύΐα δὲν προφυλάσσει πάντοτε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ γελοίου, ἐνῷ μετρία τις δόσις κρίσεως ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο. Τοῦτο παρακινεῖ ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν διὶς ἡ φιλοκαλία εἴνε ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως μᾶλλον ἢ τῆς εὐφύΐας.

* * * «Η συκοφαντία δημοιάζει τὴν φλόγα τὴν μαρτιζούσαν ὅσα ἀδυνατεῖ νὰ καύσῃ. (Ινδικὴ παροιμία).

* * * Τὸ στάσιμον ὅδωρ σήπεται καὶ μόνον τὸ ῥέον εἴνε διαυγές. (Αρχεικὸν λόγιον).

* * * Μίαδίκηγεννα ἔκκατόν. Κάλλιον κακὸς συμβιβασμὸς ἢ καλὴ ἀπόφασις. (Ισπανικὴ παροιμία).